

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Czesław Siekierski

Warszawa, 27 lutego 2024 r.
znak sprawy: BM.zp.071.10.2024

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

**Dotyczy: odpowiedzi na oświadczenie Senatora A. Szweda, złożone na 5. pos.
Senatu RP.**

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z oświadczeniem złożonym na 5. posiedzeniu Senatu RP w dniu 24 stycznia 2024 r. przez Senatora Aleksandra Szweda w sprawie ogólnopolskiego protestu rolników, przedstawiam odpowiedzi na postulaty zawarte w przedmiotowym piśmie.

Ad 1.

Od połowy kwietnia 2023 r. obowiązuje zakaz importu z Ukrainy do Polski wrażliwych produktów (m.in. pszenicy, kukurydzy, rzepaku i słonecznika).

Obecnie zakaz ten obowiązuje na podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 września 2023 r. w sprawie zakazu przywozu z Ukrainy produktów rolnych (Dz. U. poz. 1898) i dotyczy nie tylko pszenicy, kukurydzy, rzepaku i słonecznika, ale także wybranych produktów ich pierwotnego przetwórstwa. Zakaz obowiązuje bezterminowo, jednocześnie dozwolony jest tranzyt tych produktów z Ukrainy przez terytorium Polski (tranzyt może się kończyć wyłącznie w polskich portach morskich lub poza terytorium RP).

Niemniej jednak rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z 15 września 2023 r. zakazujące przywozu budzi zastrzeżenia zarówno Ukrainy, jak i Komisji Europejskiej. Zastrzeżenia dotyczą niezgodności z unijnymi traktatami, Układem o stowarzyszeniu

UE-Ukraina, a także z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO). Dlatego też Polsce grozi wdrożenie przez KE procedury naruszeniowej, możliwość postępowania sądowych, jak i zastosowania retaliacji ze strony Ukrainy w postaci objęcia importu z Polski restrykcjami.

W celu znalezienia rozwiązania, które nie budziłoby ww. zastrzeżeń, a także mając na uwadze ochronę polskiego rynku przed nadmiernym przywozem z Ukrainy, trwają rozmowy Polski ze stroną ukraińską dotyczące wprowadzenia systemu licencjonowania eksportu niektórych produktów rolno-spożywczych z Ukrainy do Polski. Do czasu wypracowania takiego rozwiązania obowiązujący zakaz importu zostanie utrzymany.

Jednocześnie 31 stycznia br. Komisja Europejska opublikowała projekt rozporządzenia przedłużającego autonomiczne środki handlowe (tzw. ATM) w imporcie z Ukrainy o kolejny rok, tj. od 6 czerwca 2024 r. do 5 czerwca 2025 r.

W ostatnich tygodniach przedstawiałem na forum UE szczegółowe postulaty mające na celu uwzględnienie w nowym rozporządzeniu rozwiązań służących ochronie wrażliwych sektorów rynku rolnego przed nadmiernym importem z Ukrainy. Odbyłem m.in. rozmowy z komisarzem ds. handlu Valdisem Dombrovskisem, z ministrami rolnictwa wielu krajów UE, a także przedstawiłem pisemnie nasze szczegółowe postulaty podczas posiedzenia Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.

Odnotaliśmy uwzględnienie przez Komisję Europejską (KE) postanowień służących wzmocnieniu procedur ochronnych przed nadmiernym importem z Ukrainy. Niemniej jednak projekt rozporządzenia wciąż zawiera elementy dla nas niekorzystne, a KE nie uwzględniła niektórych naszych postulatów, które były prezentowane w dotychczasowych dyskusjach i które będziemy wciąż podtrzymywać.

Niezależnie od sprawy przedłużenia regulacji ATM Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnioskuje również o przyspieszenie realizacji przez Ukrainę zobowiązań w sprawie dostosowania ukraińskiego prawodawstwa w obszarze standardów i wymogów produkcji rolnej do regulacji UE wymienionych w Załączniku V do Układu o Stowarzyszeniu. Załącznik ten powinien być również uzupełniony o brakujące unijne regulacje prawne.

W ramach załącznika V do Umowy o pogłębionej i kompleksowej strefie wolnego handlu (DCFTA) Ukraina zobowiązała się do dostosowania swojego prawa

do standardów obowiązujących w UE. MRiRW wystąpiło już do KPRM, MSZ, MRiT i inspekcji o zgłoszenie w dyskusji na forum właściwych instytucji UE postulatów:

- uzupełnienia załącznika V do umowy DCFTA UE-Ukraina o listę brakujących aktów prawnych UE dotyczących stosowania pestycydów,
- przedstawienia przez Komisję Europejską informacji na temat stanu realizacji przez Ukrainę zobowiązań wynikających z załącznika V do DCFTA.

Ad 2.

W odniesieniu do ekoschematów pragnę poinformować, że nie są one dla rolników obostrzeniem wynikającym z Europejskiego Zielonego Ładu, a dobrowolnym rodzajem wsparcia w ramach płatności bezpośrednich. Zostały wdrożone w związku z obowiązującymi od 2023 roku nowymi przepisami unijnymi, które wprowadziły zmiany w rodzajach dostępnego wsparcia oraz w zasadach przyznawania wsparcia w ramach Wspólnej Polityki Rolnej (WPR). Zgodnie z tymi przepisami państwa członkowskie były zobowiązane do wdrożenia od 2023 roku ekoschematów i przeznaczenie na nie minimum 25% kwoty płatności bezpośrednich/rok. W nawiązaniu do powyższego warto podkreślić, że ekoschematy są obowiązkowe do wdrożenia dla państwa członkowskiego, ale dobrowolne dla rolnika.

Odnosnie do odstąpienia od obowiązku ugorowania uprzejmie informuję, że 25 stycznia 2024 r. wystosowałem list do Komisarza UE ds. rolnictwa – Pana Janusza Wojciechowskiego, w którym zwróciłem się z prośbą o niezwłoczne podjęcie kroków prawnych w celu ponownego ustanowienia derogacji od stosowania norm GAEC 7 i GAEC 8 (w części dotyczącej umożliwienia produkcji na ugorach) w roku 2024.

W odpowiedzi KE zaproponowała pewnego rodzaju uproszczenie w ramach normy GAEC 8, tj. przeznaczenie 7% gruntów ornych na: (i) grunty ugorowane i/lub (ii) rośliny wiążące azot i/lub (iii) międzyplony z zastosowaniem współczynnika 0,3. Ponadto, pozostawiony został zakaz stosowania środków ochrony roślin.

W związku jednak z kolejnymi uwagami państw członkowskich, w kolejnej wersji projektu KE zaproponowała zmniejszenie z 7% do 4% powierzchni gruntów ornych, jaką należy przeznaczyć na potrzeby realizacji normy GAEC 8 oraz zniósła współczynnik 0,3 dla międzyplonów. Pozostawiono jednak nadal zakaz stosowania środków ochrony roślin.

Rozporządzenie w takiej wersji zostało 13 lutego 2024 r. opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE i weszło w życie następnego dnia po opublikowaniu.

W odniesieniu do uproszczenia ekoschematów informuję, że wychodząc naprzeciw zgłaszanym przez rolników i organizacje branżowe postulatami planuje się utrzymanie możliwości weryfikacji realizacji praktyk Wymieszanie obornika na gruntach ornych w terminie 12 godzin od jego aplikacji oraz Stosowanie nawozów naturalnych płynnych innymi metodami niż rozbryzgowo w ramach ekoschematu Rolnictwo węgłowe poprzez składanie oświadczenia o wykonaniu ww. praktyk w sytuacji jeżeli rolnik nie będzie mógł wykonać zdjęcia geotagowanego. Ponadto, 17 stycznia br. została podpisana nowelizacja rozporządzenia dobrostanowego, w której został wydłużony do dnia 5 lutego 2024 r. termin na określenie w systemie IRZplus przeznaczenia bydła do opasu. Była to ważna zmiana dla rolników wnioskujących o płatności do ekoschematu Dobrostan zwierząt w ramach wariantu Dobrostan opasów. Dzięki temu rolnicy będą mogli dostać płatność do bydła, dla którego realizowali praktyki podwyższające poziom dobrostanu zwierząt w ramach wariantu Dobrostan opasów zgodnie z przepisami rozporządzenia dobrostanowego, a dla którego nie określili w pierwotnym terminie w IRZplus przeznaczenia tego bydła do opasu.

Dodatkowo w ramach ekoschematu Dobrostan zwierząt w 2024 r. planowane jest wprowadzenie nowej płatności dla rolników uczestniczących w krajowych systemach jakości (obecnie są to: system QMP dla bydła rzeźnego i system QAFP dla świń, kurcząt brojlerów i indyków rzeźnych) z tytułu obowiązujących w tych systemach ograniczeń w zakresie stosowania antybiotyków.

Ad 3.

Odnosząc się do kwestii „rozdysponowania wśród rodzinnych gospodarstw rolnych ziemi powracającej do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa z tzw. trzydziestek”, należy przede wszystkim wskazać, że w latach 2024-2033 wygaśnie 156 umów dzierżawy obejmujących areał 82,6 tys. ha. Grunty te będą stanowić istotną bazę umożliwiającą powiększanie i tworzenie gospodarstw rodzinnych, odpowiednio, przez prowadzących je rolników indywidualnych oraz osoby posiadające kwalifikacje rolnicze i zamierzające takie gospodarstwa utworzyć.

Podkreślenia przy tym wymaga, że grunty pochodzące z ww. umów w znakomitej większości posłużą właśnie powiększaniu i tworzeniu gospodarstw rodzinnych, albowiem działania te ustawodawca uznał za priorytetowe w ramach prowadzonej przez Państwo polityki rolnej. Zgodnie bowiem z art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy z 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa gospodaruje państwowymi gruntami rolnymi wchodzącymi w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w drodze, w pierwszej kolejności, wdzierżawienia albo sprzedaży właśnie na powiększenie lub utworzenie gospodarstw rodzinnych. Obecnie obowiązujące przepisy nakładają już zatem na KOWR obowiązek przeznaczania „powracających” do ww. Zasobu nieruchomości rolnych na powiększanie lub tworzenie gospodarstw rodzinnych. Stanowią one zatem podstawowe, prawnie sformułowane, dyrektywy postępowania, którymi KOWR ma obowiązek się kierować w procesie rozdysponowywania państwowych gruntów rolnych.

Należy przy tym dodać, że po zakończeniu każdej umowy dzierżawy i przejściu nieruchomości od dotychczasowego dzierżawcy dany oddział terenowy KOWR podejmuje prace mające na celu wypracowanie optymalnego i racjonalnego sposobu ponownego rozdysponowania nieruchomości. Niezbędne jest więc dokonanie zarówno przeglądu gruntów i obiektów budowlanych, jak i przeprowadzenia podziałów geodezyjnych w taki sposób, aby powstały jednostki gospodarcze, których wielkość, rozłóg i stan obiektów budowlanych, umożliwią przyszłym dzierżawcom prowadzenie racjonalnej działalności gospodarczej i przede wszystkim przyczynią się do powiększenia lub utworzenia gospodarstw rodzinnych. W przypadku nieruchomości zabudowanych i obejmujących znaczny areał proces opracowania koncepcji jest złożony, bowiem wymaga zgromadzenia i analizy wielu dokumentów oraz szczegółowego rozpoznania nieruchomości objętych umową. Ważnym elementem w zakresie wypracowania sposobu rozdysponowania gruntów rolnych są konsultacje społeczne ze środowiskami rolniczymi, rolnikami indywidualnymi, izbami rolniczymi, jednostkami samorządów terytorialnych, a także radami społecznymi działającymi przy oddziałach terenowych KOWR. Podejmowane przez KOWR działania w procesie rozdysponowania przejętych nieruchomości po zakończonych umowach dzierżawy łączą w sobie zarówno konieczność spełnienia celów ustawowych, tj. w szczególności poprawę struktury powierzchniowej gospodarstw rodzinnych, jak i cechować się dbałością o majątek Skarbu Państwa, tak

aby nie doszło do jego pogorszenia. Cały proces ponownego rozdysponowania przez KOWR omawianych gruntów będzie zatem czasochłonny i pracochłonny oraz wymagać będzie restrukturyzacji przejętych areałów, ale niewątpliwie przyczyni się w szczególności w znacznej mierze do powiększenia gospodarstw rodzinnych prowadzonych przez rolników indywidualnych.

Odnosząc się natomiast do kwestii projektu ustawy, który miał na celu uregulowanie w przepisach rangi ustawowej funkcjonowania w Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa rad społecznych, uprzejmie informuję, że Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2024 r. zdecydowała o wycofaniu z Sejmu RP projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa, który tego dotyczył. Obecnie trwają w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi analizy zasadności podjęcia na nowo prac nad umieszczeniem regulacji dotyczących rad społecznych działających obecnie przy Dyrektorsze Generalnym KOWR oraz w oddziałach terenowych KOWR w przepisach tej rangi, mając przede wszystkim na uwadze to, że wycofany projekt ustawy został przyjęty przez poprzednią Radę Ministrów w trybie odrębnym, tj. bez przeprowadzenia konsultacji publicznych i uzgodnień międzyresortowych.

Ad 4.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przewidziane zostało udzielenie pomocy dla producentów rolnych poszkodowanych w wyniku niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, które wystąpiły w 2023 r.

O pomoc będą mogli ubiegać się producenci rolni, w których gospodarstwie rolnym powstały szkody w uprawach rolnych spowodowane wystąpieniem w 2023 r. niekorzystnych zjawisk atmosferycznych wynoszące powyżej 30% średniej rocznej produkcji roślinnej.

Każdy protokół i kalkulacja oszacowania szkód powstałych w wyniku suszy sporządzone za pośrednictwem aplikacji „Zgłoś szkodę rolniczą” w części Wysokość oszacowanych szkód zawiera m.in. informacje dotyczące:

- szkody w produkcji roślinnej,
- szkody w produkcji zwierzęcej (bez produkcji ryb),
- wysokość oszacowanych szkód (łącznie z produkcji roślinnej i zwierzęcej).

A zatem zarówno protokół jak i kalkulacja oszacowania szkód zawiera oddzielnie dane dotyczące wysokości szkód w produkcji roślinnej, które mogą być niezbędne do ubiegania się o pomoc.

Ad 5.

W odniesieniu do postulatu dotyczącego wdrożenia regulacji prawnych analogicznych do rozwiązań Hiszpanii, które mają zapewnić rolnikom otrzymanie przy sprzedaży ceny nie niższej niż koszty wytworzenia, wyjaśniam, że Hiszpania wdrażając przepisy dyrektywy 2019/633 w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych wprowadziła zapis, iż cena w umowie, którą ma otrzymać dostawca, musi być w każdym przypadku wyższa od całkowitych kosztów produkcji poniesionych przez konkretnego dostawcę/producenta. Dostawcy muszą przedstawić kalkulacje kosztów wytworzenia danego produktu za pomocą faktur, dokumentacji księgowej i podatkowej itp.

Ministerstwo RiRW prowadziło rozmowy z administracją hiszpańską w celu wymiany doświadczeń i rezultatów z przyjętych rozwiązań nie tylko ze strony administracji ale też uczestników rynku.

Z informacji uzyskanej od strony hiszpańskiej wynika, że w praktyce wprowadzone rozwiązania prawne nie działają i nie spełniły oczekiwań wszystkich rolników. Dostawcy, aby sprzedać swoje produkty często sami podejmują decyzję o obniżeniu ceny aby konkurować z producentami z niższymi kosztami produkcji.

Ponadto, hiszpańscy producenci mleka zaskarżyli tę ustawę do tamtejszego Sądu Najwyższego. Jako argument wskazują, że przepisy te mogą doprowadzić do upadku wielu hiszpańskich gospodarstw rolnych, które mają wyższe koszty wytworzenia. Podkreślają także, że sieci handlowe droższe hiszpańskie produkty zastępują tańszymi pochodzącymi z importu.

Analiza przepisów hiszpańskich, jak i rozmowy z administracją Hiszpanii, uwypukliły trudności we wprowadzeniu analogicznych przepisów w Polsce. Istnieją różnice pomiędzy Polską a Hiszpanią w zakresie m.in. różnej struktury gospodarstw rolnych, stopnia zorganizowania producentów rolnych. Należy również wskazać, iż hiszpańscy rolnicy prowadzą rachunkowość podatkową. Wdrożenie analogicznych przepisów może być związane z obowiązkiem prowadzenia rachunkowości (udokumentowania kosztów) przez wszystkie podmioty łańcucha dostaw, w tym przez rolników.

Warto podkreślić, iż koszty produkcji danego produktu są bardzo różne w zależności od wielkości gospodarstwa, regionu prowadzenia produkcji, zmechanizowania, metod produkcji, plonowania, stawek dzierżawy. Większe koszty mają małe gospodarstwa gorzej wyposażone, zmechanizowane. Strony same dobierają sobie kontrahentów/dostawców a czynnikiem decydującym o wyborze jest cena. Cena jest kategorią rynkową – nie zależy wyłącznie od kosztów produkcji ale przede wszystkim od sytuacji rynkowej zarówno w kraju jak i na rynkach międzynarodowych oraz relacji popyt – podaż.

Obecnie nie ma żadnych ograniczeń, aby dostawca określał cenę sprzedaży powyżej kosztów wytworzenia z zadawalającą go marżą. Jednak jak pokazuje sytuacja rynkowa nie zawsze znajduje odbiorcę, ponieważ inni dostawcy oferują ten sam produkt ale po niższej cenie albo nabywcy nie chcą takiej ceny zapłacić.

W przypadku wdrożenia tzw. rozwiązań hiszpańskich istnieje duże ryzyko, że nabywcy będą nawiązywali współpracę z dostawcami/producentami, którzy mają niższe koszty. W Polsce, w stosunku do innych krajów członkowskich UE, rozdrobnienie produkcji rolniczej jest dużo większe, a stopień zorganizowania producentów rolnych znacznie niższy. Rolnik jako podmiot gospodarczy jest jednostką małą dla silnego i skonsolidowanego otoczenia handlowo-produkcyjnego. W obecnych realiach rynku absolutną koniecznością jest, aby producenci chcąc wzmocnić swoją pozycję rynkową funkcjonowali w organizacjach producentów takich jak spółdzielnie, grupy producenckie. Z braku współpracy i porozumienia między polskimi producentami rolnymi korzystają pośrednicy, przetwórcy oraz zorganizowani producenci rolni z innych państw.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi stale zachęca producentów do zrzeszania się w organizacje producentów. Silne podmioty, jakimi są organizacje producentów mogą negocjować ceny z dużymi odbiorcami, takimi jak sieci handlowe czy zakłady przetwórcze.

Ad 6.

W ustawie budżetowej na 2024 rok została zaplanowana kwota na dopłaty do paliwa rolniczego w wysokości 1 663 000 000 zł. Powyższe środki pozwoliły na określenie stawki zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej przez Radę Ministrów w wysokości 1,46 zł do

1 litra ON, tj. o 0,26 zł więcej niż w I terminie naboru wniosków o zwrot podatku akcyzowego w 2023 r.

Ad 7.

W 2024 roku rolnicy będą mogli ubiegać się o wsparcie w ramach budżetu krajowego udzielane na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w postaci:

- **Pomocy dla producentów kukurydzy**

Wnioski będzie można złożyć raz do dnia 29 lutego 2024 r.

Wysokość pomocy ustalana będzie jako iloczyn deklarowanej przez producenta kukurydzy we wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich, o których mowa w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 za 2023 rok, powierzchni upraw kukurydzy, z wyłączeniem kukurydzy na kiszonkę, nie większej niż 100 ha, i stawki pomocy.

Stawka pomocy zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia wynosi:

- 1000 zł na 1 ha powierzchni upraw kukurydzy, z wyłączeniem kukurydzy na kiszonkę, położonych w województwie lubelskim i podkarpackim;
- 700 zł na 1 ha powierzchni upraw kukurydzy, z wyłączeniem kukurydzy na kiszonkę położonych w województwie małopolskim, mazowieckim, świętokrzyskim i podlaskim;
- 500 zł na 1 ha powierzchni upraw kukurydzy, z wyłączeniem kukurydzy na kiszonkę, położonych w pozostałych województwach.

W przypadku gdy ze złożonych wniosków, będzie wynikało, że zapotrzebowanie na pomoc, przekracza łącznie kwotę 1 mld zł, do obliczenia wysokości tej pomocy stosuje się współczynnik korygujący. Współczynnik korygujący będzie stanowił iloraz kwoty 1 mld zł i kwoty równej zapotrzebowaniu na tę pomoc wynikającemu ze złożonych wniosków oraz będzie ustalany z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

- **Kredytów na utrzymanie płynności finansowej - linia UP**

Pomoc polega na stosowaniu dopłat do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych producentowi rolnemu, w celu poprawy płynności finansowej w związku z ograniczeniami na rynku rolnym spowodowanymi agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy, nie później niż do dnia 30 czerwca 2024 r.

Kredyt może zostać udzielony na uregulowanie zobowiązań finansowych związanych z prowadzeniem działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym oraz ponoszenie przez producentów rolnych bieżących nakładów przyczyniających się do poprawy płynności finansowej.

Kwota kredytów udzielonych producentowi rolnemu nie może przekroczyć kwoty:

- 100 000 zł – gdy producent rolny prowadzi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym o powierzchni nie większej niż 50 ha użytków rolnych;
- 200 000 zł – gdy producent rolny prowadzi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym o powierzchni powyżej 50 ha i nie większej niż 100 ha użytków rolnych;
- 400 000 zł – gdy producent rolny prowadzi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym o powierzchni powyżej 100 ha użytków rolnych. Oprocentowanie należne bankowi płacone przez kredytobiorcę wynosi 2%

Limit akcji kredytowej dla tych kredytów został określony na poziomie 12,5 mld zł. W przypadku gdyby te środki okazały się niewystarczające rozważane jest dalsze podwyższenie limitu akcji kredytowej.

W przypadku rynku owoców i warzyw Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zachęca niezmiennie do tworzenia organizacji producentów owoców i warzyw. Unijne przepisy dotyczące rynku owoców i warzyw koncentrują się na stymulacji procesu zrzeszania się producentów w organizacjach producentów. Podmioty te mają pozostawać podstawowym filarem funkcjonowania rynku owoców i warzyw w UE. Rolą organizacji producentów owoców i warzyw jest wzmocnienie pozycji rynkowej i stabilizacja dochodów producentów poprzez planowanie i dostosowywanie ich produkcji do popytu, koncentrację podaży, oferowanie pomocy technicznej i zarządzanie

kryzysami. Organizacje producentów mają możliwość zastosowania działań z zakresu zarządzania kryzysowego oraz zapobiegania kryzysom (obejmujących między innymi wycofanie owoców i warzyw z rynku). Są odpowiednio dużymi partnerami w relacjach m.in. z zakładami przetwórczymi mającymi realny wpływ na ceny surowca. Koszty wsparcia dla organizacji producentów są w pełni pokrywane ze środków UE. Pomoc przyznawana podmiotom może wynosić 4,1% wartości produkcji sprzedanej przez daną organizację producentów (4,6 %, jeśli organizacja realizuje środki zarządzania kryzysowego). Wsparcie to jest ograniczone do 50% założonego przez organizację funduszu operacyjnego. Działania możliwe do realizacji w ramach programów operacyjnych są opisane w opracowanej przez MRiRW „Strategii krajowej dla zrównoważonych programów operacyjnych organizacji producentów owoców i warzyw oraz zrzeszeń organizacji producentów owoców i warzyw w Polsce na lata 2018-2025”.

Kontynuacja tego wsparcia przewidziana została w ramach Planu Strategicznego dla WPR na lata 2023-2027 jako interwencje w sektorze owoców i warzyw. Przeprowadzenie pierwszego naboru wniosków o zatwierdzenie programów operacyjnych planowane jest od 20.06 do 20.07 2024 r.

Z wyrazami szacunku

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Czesław Siekierski

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – Departament Spraw Parlamentarnych